

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016 - 2018

Stawiski, luty 2016 roku

I. Wstęp

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej wskazuje, iż instytucja rodziny jest objęta szczególną ochroną i opieką państwa. Kobieta i mężczyzna mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym, a każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją.

Przemocą w rodzinie określane jest każde zachowanie skierowane wobec osoby bliskiej, którego celem jest utrzymanie nad nią kontroli i władzy. Przemoc w rodzinie to zamierzone, wykorzystujące przewagę sił działanie, przeciwko członkowi rodziny naruszające jego godność oraz podstawowe prawa i wolności, powodujące cierpienie i szkody. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (Dz. U. z 2015 r., poz. 1390 z późn. zm.) definiuje przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc domowa może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie.

Przemoc w rodzinie przybiera różne formy: od przemocy fizycznej, przez przemoc psychiczną i seksualną, po przemoc ekonomiczną. Przemoc w rodzinie rzadko jest incydem jednorazowym. Zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny.

We wszystkich definicjach przemocy występujących w literaturze przedmiotu występują wspólne elementy, zawierające istotę tego zjawiska:

Jest to działanie intencjonalne, świadome i zamierzone; ma na celu kontrolowanie podporządkowywanie ofiary.

- Występuje przewaga siły ze strony agresora, sprawcy przemocy.
- Sprawca narusza prawa i dobra osobiste ofiary, godzi również w jej osobistą wolność.
- Zachowanie sprawcy wywołuje cierpienie i ból ofiary.
- Zachowanie sprawcy wykracza poza społeczne normy i zasady relacji interpersonalnych.

Zidentyfikowanie form przemocy¹ pozwala na ich opisanie i tak:

Przemoc fizyczna to zamierzone działanie człowieka, zwrócone przeciwko fizyczności członka jego rodziny, niosące ryzyko uszkodzenia w ciele, przy czym może być:

- czynna - faktyczne używanie siły w celu osiągnięcia czegoś lub tylko wyrządzenia krzywdy,
- bierna – wszelkiego rodzaju zaniedbania, celowe pozbawianie pożywienia, ograniczanie

¹Za Melibrudą, J. (1993). *Oblicza przemocy*. Warszawa: Remedium

podstawowych praw, brak opieki (wobec dzieci, osób niepełnosprawnych, starszych).

Przemoc psychiczna obejmuje wszystkie działania zmierzające do poniżenia ofiary, obrażenia, zastraszenia, pozbawienia wiary we własne możliwości, szantaż emocjonalny „zabawa” uczuciami członka rodziny, manipulacja.

Przemoc seksualna - zmuszanie ofiary do jakiegokolwiek formy aktywności seksualnej wbrew jej woli.

Przemoc ekonomiczna - kontrolowanie finansów, zabieranie zarobionych pieniędzy, odmowa możliwości podjęcia pracy, niezaspokajanie potrzeb materialnych.

Jerzy Mellibruda w swoim opracowaniu wyróżnia dwie jej formy, tzw. typy przemocy wewnątrzrodzinnej. Przemoc wewnątrzrodzinna została również typizowana jako:²

Przemoc gorąca - u podstaw tej formy przemocy leżą negatywne, intensywne przeżycia związane z frustracją dążeń i potrzeb. Przejawia się ona w postaci napadów furii, złości, wyładowań emocjonalnych. Jest to przemoc naładowana agresją, gwałtowna, występująca zwykle w afekcie. Towarzyszą jej bogate formy ekspresji (krzyki, gwałtowne zadawanie bólu, wyzwiska).

Przemoc chłodna - jest ona najczęściej dokonywana z premedytacją, ma swój konkretny cel (czasem pozytywny). Rozwija się przeważnie na gruncie autorytarnych modeli współżycia między ludźmi i kierowania nimi³. Człowiek stosujący tę strategię realizuje pewien określony plan działania. Jest to zazwyczaj proces pozbawiony silnych i gwałtownych emocji. Nazwa ta ma źródło w emocjonalnym chłdzie i spokoju, który towarzyszy tej formie przemocy. Emocje są kontrolowane i tłumione. Najczęściej sprawca ingeruje w psychikę ofiary, naruszając jej wewnętrzną stabilność i integrację, przyczyniając się do rozbicia emocjonalnego, wycieńczenia i poczucia bezsilności. Często taką formę przybierają surowe metody wychowawcze, które dodatkowo mają silne poparcie otoczenia, są uwarunkowane kulturowo. Sprawcy mają wówczas wytłumaczenie dla stosowania przez nich tego rodzaju przemocy.

W literaturze przedmiotu określono, że zjawisko przemocy nie gaśnie po jednorazowym incydencie, ale powtarza się często przez wiele lat. Ofiary zwykle są uwikłane w konflikt emocjonalny. Sprawca jest bowiem osobą najbliższą, z którą łączy się wiele wspomnień i radości, a przede wszystkim również wspólne dzieci, mieszkanie, finanse oraz plany.

Proces przemocy został zdiagnozowany i opisany w formie cykli – faz przemocy.

I. Faza narastającego napięcia - na tym etapie agresor jest stale poirytowany, prowokuje kłótnie, nadużywa alkoholu, narkotyków, może stać się niebezpieczny, często budzi lęk członków rodziny, traci nad sobą kontrolę. Ofiara staje się uległa, próbuje załagodzić każdy konflikt, przeprosza, uspokaja agresora, spełnia jego zachcianki lub unika go. W ofercie wciąż narasta poczucie niepokoju i lęk (co objawiać się może w dolegliwościach fizycznych).

II. Faza gwałtownej przemocy – agresor wyładowuje się na ofercie, wpada w szal, furie pod wpływem zwykłego drobiazgu. Na tym etapie dochodzi do zastosowania jawnej, świadomej przemocy w różnych jej formach. Ofiara natomiast jest zupełnie bezradna, nie ma wpływu na

²Tamże

³Kmiecik-Baran, K. (1998). Przemoc wobec dzieci- diagnoza i interwencja, W: J. Papież, A. Plukis (red.), *Przemoc dzieci i młodzieży. W perspektywie polskiej transformacji ustrojowej*, Toruń.

zachowanie agresora. Często towarzyszy jej uczucie szoku w wyniku zaistniałej sytuacji. Odczuwa również wstyd i poczucie winy, bądź złość.

III. Faza miodowego miesiąca - po wystąpieniu aktu agresji napastnik często wyraża skruchę, towarzyszy mu poczucie winy. Stara się naprawić relację z ofiarą, obiecuje, że taka sytuacja już się nie powtórzy. Okazuje wówczas ofierze dużo ciepła i uczucia, co przypomina ofierze osobę, jaką ofiara była przed zaistniałymi problemami. Zachowanie sprawcy podczas tego etapu rzeczywiście nie budzi zastrzeżeń, może on mieć również autentyczne pragnienie zmiany. To wszystko budzi w ofierze nadzieję zmiany napastnika. Osoba ta w zestawieniu z wcześniejszym złym traktowaniem, teraz czuje się kochana i szczęśliwa, otoczona opieką i zainteresowaniem. Nie dziwi więc fakt, iż zaczyna wierzyć sprawcy, iż „teraz już na pewno będzie inaczej”.

IV. Faza narastającego napięcia - po pewnym czasie niestety cykl się powtarza. Przemoc w następnym cyklu staje się gwałtowniejsza, narasta, powtarza się dopóki nie nastąpi jakiś punkt kulminacyjny, którym może być interwencja z zewnątrz, skuteczna obrona, bądź też śmierć ofiary. Ofiara jednak pomimo powtarzającego się cyklu przemocy pozostaje w toksycznym związku.

Przemoc jest przestępstwem. W zależności od tego, czy przemoc ma charakter jednorazowy, czy się powtarza, jest ścigana z różnych artykułów Kodeksu karnego. Jeżeli przemoc ma charakter ciągły, zostanie zakwalifikowana jako przestępstwo znęcania się nad rodziną (art. 207 Kodeksu karnego).

Rodziny dotknięte przemocą pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co jest podstawą do udzielenia im szczególnej pomocy przy użyciu metod i narzędzi określonych w obecnie obowiązującym porządku prawnym.

W celu zwalczania przemocy w rodzinie i udzielenia pomocy osobom dotkniętym przemocą w celu podjęcia skutecznych działań, które mają zapobiegać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, zjawisk powstałych na skutek przemocy w rodzinie został opracowany Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016 - 2018.

Metody i narzędzia do realizacji celów Programu będą miały zastosowanie na terenie gminy Stawiski. Program powstał w wyniku prac Zespołu Interdyscyplinarnego działającego na terenie Gminy Stawiski. Program ma charakter uniwersalny z uwzględnieniem priorytetów z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, wieloletnią perspektywę, gdyż zawarte w nim cele i obszary działań nakładają obowiązek długofalowych zadań w celu zmniejszenia zjawiska przemocy w rodzinie. Treści zawarte w Programie mają elastyczny charakter, dzięki czemu w miarę potrzeb i sytuacji społecznej zadania programu mogą ulec zmianom i udoskonaleniom.

II. Analiza problemu zjawiska przemocy na terenie Gminy Stawiski

Od 2011r. na terenie gminy Stawiski działa Zespół Interdyscyplinarny w skład, którego wchodzi przedstawiciele: Ośrodka Pomocy Społecznej, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii, Policji, Zakładu Opieki Zdrowotnej, jednostek Oświaty, Parafii, Sądu Rodzinnego.

Ze statystyk Zespołu Interdyscyplinarnego wynika, iż w okresie swojej działalności, tj. w latach 2011-2015 zostało założonych 66 „Niebieskich Kart”. Większość osób doznających przemocy w rodzinie to przede wszystkim kobiety oraz dzieci do 15 r. ż. Najmniejszy procent

osób dotkniętych przemocą to osoby dorosłe wspólnie zamieszkujące m.in.: rodzice, krewni, mężczyźni.

Jako przyczyny sprzyjające stosowaniu przemocy w rodzinie można wskazać normy społeczne i kulturowe. Istniejące przez wieki zezwolenie na stosowanie przemocy wobec najbliższych, w szczególności kobiet i dzieci, w wielu środowiskach nadal jest tolerowane i akceptowane. Dzieje się tak na skutek dziedziczenia wzorca przemocy z pochodzenia rodziny.

Zjawisko przemocy jest najczęściej zauważane w rodzinach osób uzależnionych, nadużywających alkoholu. Świadczy o tym fakt zastania sprawców przemocy pod wpływem alkoholu w czasie popełnienia czynu. Spożyty alkohol przyczynia się do osłabienia kontroli nad zachowaniem, zwiększa reagowanie złością i gniewem na własne niepowodzenia i trudności życiowe, tj.: brak pracy, trudności wychowawcze z dziećmi, zazdrość, zdradę małżeńską. Nietrzeźwość nie zwalnia jednak sprawcy z odpowiedzialności za jego czyny.

Ujawnianie przypadków przemocy w rodzinie świadczy o poszerzeniu wiedzy na temat tego zjawiska. Ponadto każdy zgłoszony przypadek przemocy w rodzinie to odpowiedź społeczeństwa na brak przyzwolenia na to zjawisko, to świadomość, że przemoc w rodzinie jest przestępstwem.

Przedstawiciele Zespołu Interdyscyplinarnego zauważyli, iż zaletą pracy Zespołu Interdyscyplinarnego jest kompleksowość, zwiększenie efektywności i skuteczności działań. Lepsze efekty pracy nad rodzinami dotkniętymi przemocą zostały uzyskane poprzez wzajemne dzielenie się wiedzą i doświadczeniem członków Zespołu, wzajemne uczenie się, współdziałanie i wykorzystywanie dostępnych instrumentów i uprawnień służb i instytucji.

Na dzień 31.12.2015r gmina Stawiski liczyła 6 381 mieszkańców. Ze statystyk policyjnych wynika, że na terenie gminy w roku 2015 założono 14 Niebieskich Kart (dotyczących przemocy w rodzinie).

Z danych Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii w Stawiskach, wynika, że w okresie od 01.01.2015r. do 31.12.2015r. było 31 zgłoszeń, dotyczących osób z problemem alkoholowym, 6 osób zobowiązano do podjęcia leczenia odwykowego.

Z danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Stawiskach wynika, że w roku ubiegłym nie udzielano pomocy finansowej z powodu występowania zjawiska przemocy w rodzinie.

W szkołach na terenie Gminy Stawiski zanotowano sporadyczne akty przemocy fizycznej i psychicznej. Przemoc fizyczna wyrażała się kopaniem, szarpaniem, popychaniem. Przemoc psychiczna - wyśmiewaniem się.

Trudno jest w sposób jednoznaczny określić wielkość zjawiska przemocy na terenie gminy, w związku z występowaniem przemocy ukrytej, czyli toczącej się w rodzinie czy w szkole, ale nieujętej w statystykach z powodu braku wiedzy na temat jej występowania.

III. Spójność Programu z innymi dokumentami strategicznymi.

Problem przemocy w rodzinie został dostrzeżony i zdiagnozowany również w innych państwach na całym świecie. Świadczą o tym podejmowane działania mające na celu ograniczenie zjawiska przemocy przez organizacje międzynarodowe, w tym m.in.: Organizacji Narodów Zjednoczonych czy też Rady Europy. Rzeczpospolita Polska, mając na uwadze doświadczenia międzynarodowe, podjęła działania legislacyjne w celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie, czego wyrazem było uchwalenie w dniu

29 lipca 2005 r. ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015r., poz. 1390 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Ustawa nałożyła na Radę Ministrów obowiązek przyjęcia Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, zwanego dalej „Programem”, w celu tworzenia warunków do bardziej skutecznego przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016-2018, jest spójny m. in. z:

- 1) Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020;
- 2) Gminną Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Stawiski na lata 2014-2017.

IV. Cele programu

Cel główny Programu:

- 1) zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cele szczegółowe:

- 1) uwrażliwienie społeczności lokalnej na problem przemocy w rodzinie;
- 2) zwiększenie pomocy i ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 3) zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie;
- 4) zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

V. Założenia Programu

Realizacja celów Programu zakłada:

- 1) profilaktykę i edukację społeczną mieszkańców gminy, w tym osób i rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 2) ochronę i pomoc osobom dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 3) promowanie modelu rodziny wolnego od przemocy;
- 4) działania zespołu interdyscyplinarnego w zakresie przeciwdziałania przemocy;
- 5) podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

VI. Adresaci Programu

Program skierowany jest do:

- 1) społeczności lokalnej, w tym osób zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 2) osób dotkniętych przemocą w rodzinie;
- 3) osób stosujących przemoc w rodzinie;
- 4) świadków przemocy w rodzinie;
- 5) służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

VII. Realizatorzy Programu

Realizatorami Programu, są w szczególności podmioty wchodzące w skład Zespołu Interdyscyplinarnego działającego na terenie gminy:

- 1) Ośrodek Pomocy Społecznej;
- 2) Gimnazjum;
- 3) Zespół Szkolno – Przedszkolny;
- 4) Policja;
- 5) Kuratorzy sądowi;
- 6) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii;
- 7) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej;
- 8) Parafia.

Program będzie realizowany m.in. w oparciu o następujące akty prawne:

- 1) ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015r., poz. 1390, z późn. zm.);
- 2) ustawę z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015r. poz. 163 z późn. zm.);
- 3) ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015r. poz. 1286, z późn. zm.);
- 4) ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2015 r. poz. 2082, z późn. zm.).

VIII. Zasoby Gminy Stawiski w zakresie realizacji Programu:

- 1) Zasoby ludzkie – specjaliści z różnych dziedzin.
- 2) Zasoby instytucjonalne – instytucje i organizacje zajmujące się problemem przemocy w rodzinie oraz instytucje i organizacje pełniące funkcję wspierającą:
 - ośrodek pomocy społecznej,
 - komenda policji,
 - gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii,
 - placówki oświatowo-wychowawcze,
 - zakład opieki zdrowotnej,
 - organizacje pozarządowe,
 - kurator sądowy,
 - parafia,
 - inne, w zależności od gminy.

IX. Czynniki gwarantujące właściwą realizację Programu:

- 1) poparcie działań i współpraca z samorządem gminnym,
- 2) dobra znajomość środowiska przez pracowników socjalnych,
- 3) dobra współpraca służb i instytucji na terenie gminy oraz poza nią,
- 4) otwartość i chęć współpracy specjalistów,
- 5) silne więzi rodzinne,
- 6) chęć zmiany i wyjścia z kryzysu.

X. Zagrożenia w realizacji zadań:

- 1) stereotypy panujące w środowisku na temat przemocy w rodzinie,
- 2) bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych,
- 3) brak współpracy rodziny w zakresie przezwycięzania kryzysów,
- 4) problem uzależnienia od alkoholu w rodzinach,
- 5) ubóstwo,
- 6) brak infrastruktury socjalnej w gminie,
- 7) brak lub zbyt mała współpraca interdyscyplinarna,
- 8) brak motywacji ekonomicznej dla członków zespołu interdyscyplinarnego.

XI. Obszary, cele i kierunki działań Programu

1. Obszar:

- 1) profilaktyka i edukacja społeczna mieszkańców gminy;
- 2) promowanie modelu rodziny wolnego od przemocy.

Cel:

- 1) uwrażliwienie społeczności lokalnej na problem przemocy w rodzinie.

Kierunki działań:

- 1) podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społeczności lokalnej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie, w tym:
 - a) dystrybucja ulotek i informacji na temat przemocy i jej skutków,
 - b) szkolenia na temat przemocy,
 - c) obalanie mitów na temat przemocy,
 - d) propagowanie skutecznych sposobów powstrzymywania przemocy,
 - e) prowadzenie kampanii zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży w zakresie ograniczenia oglądalności przemocy w telewizji, grach komputerowych,
 - f) wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujących zachowania nieagresywne, w szczególności dla dzieci i młodzieży, tj.: półkolonie dla dzieci z rodzin zagrożonych przemocą, organizacja konkursów np. plastycznych dla dzieci i młodzieży w zakresie zapobiegania przemocy.

Termin realizacji: 2016–2018

Wskaźniki:

- 1) liczba podjętych działań w celu podniesienia poziomu wiedzy i świadomości na temat przemocy;

Podmioty realizujące zadanie:

- 1) placówki oświatowo – wychowawcze;
- 2) Ośrodek Pomocy Społecznej;
- 3) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii.

2. Obszar:

- 1) ochrona i pomoc osobom dotkniętym przemocą w rodzinie.

Cel:

- 1) zwiększenie pomocy i ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Kierunki działań:

- 1) udzielanie informacji dotyczącej bezpiecznego schronienia osobom dotkniętym przemocą w ośrodkach interwencji kryzysowej i w specjalistycznych ośrodkach wsparcia;
- 2) udzielanie informacji na temat praw osób będących ofiarami przemocy;
- 3) udzielanie informacji sprawcom przemocy na temat programów korekcyjno - edukacyjnych;
- 4) rozpowszechnienie telefonu zaufania „Niebieska Linia”;
- 5) podejmowanie działań interwencyjnych w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty”.

Termin realizacji: 2016–2018.

Wskaźniki:

- 1) liczba rodzin, w których została założona „Niebieska Karta”;
- 2) liczba rodzin, w których została zakończona procedura „Niebieskiej Karty”

Podmioty realizujące zadanie:

- 1) Ośrodek Pomocy Społecznej;
- 2) Gimnazjum;
- 3) Zespół Szkolno – Przedszkolny;
- 4) Policja;
- 5) Kuratorzy sądowi;
- 6) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii;
- 7) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej.

3. Obszar:

- 1) działania Zespołu Interdyscyplinarnego w zakresie przeciwdziałania przemocy.

Cel:

- 1) zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

Kierunek działań:

- 1) izolowanie sprawców od ofiar;
- 2) zapewnianie bezpieczeństwa krzywdzonym dzieciom;
- 3) udzielanie informacji ofiarom i sprawcom przemocy na temat programów korekcyjno-edukacyjnych;
- 4) stosowanie procedury „Niebieskie Karty” przez uprawnione podmioty (Zespół Interdyscyplinarny);
- 5) aktywność i współdziałanie oraz wymiana informacji pomiędzy służbami w zakresie monitoringu zachowań osób uprzednio skazanych za stosowanie przemocy w rodzinie.

Termin realizacji: 2016-2018

Wskaźniki:

- 1) liczba spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego;
- 2) liczba spotkań grup roboczych.

Podmioty realizujące:

- 1) Ośrodek Pomocy Społecznej;
- 2) Gimnazjum;
- 3) Zespół Szkolno – Przedszkolny;
- 4) Policja;
- 5) Kuratorzy sądowi;
- 6) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii;
- 7) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej.

4. Obszar:

- 1) podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cel:

- 1) zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu podniesienia jakości i *dostępności świadczonych usług*.

Kierunki działań:

- 1) udział w szkoleniach i warsztatach z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu zwiększenia poziomu wiedzy i doskonalenia zawodowego.

Termin realizacji: 2016–2018

Wskaźniki:

- 1) liczba szkoleń, w których wzięły udział osoby realizujące zadania Programu.

Podmioty realizujące zadanie:

- 1) Ośrodek Pomocy Społecznej;
- 2) Gimnazjum;
- 3) Zespół Szkolno – Przedszkolny;
- 4) Policja;
- 5) Kuratorzy sądowi;
- 6) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii;
- 7) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej.

XII. Przewidywane skutki finansowe realizacji Programu

Realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie została zaprojektowana na lata 2016–2018. Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

Środki budżetowe na realizację Programu w trakcie jego funkcjonowania będą wydatkowane na:

- 1) obsługę organizacyjno - techniczną Zespołu;
- 2) pomoc udzielaną z pomocy społecznej osobom dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 3) zakup ulotek i materiałów informacyjnych na temat przemocy;
- 4) szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

XIII. Przewidywane efekty realizacji Programu

Zakłada się, że zadania realizowane w ramach Programu doprowadzą do zwiększenia skuteczności pomocy i wsparcia osobom i rodzinom zagrożonym i dotkniętym przemocą poprzez:

- 1) wzmocnienie i upowszechnienie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- 2) podniesienie świadomości społecznej w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 3) zmniejszenie liczby osób i rodzin dotkniętych przemocą;
- 4) podniesienie jakości usług świadczonych przez przedstawicieli instytucji realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- 5) podniesienie jakości działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie;
- 6) wzrost liczby osób profesjonalnie zajmujących się świadczeniem usług na rzecz osób i rodzin zagrożonych i dotkniętych przemocą oraz osób stosujących przemoc w rodzinie.

IX. Sposób monitorowania i sprawozdawczości

Monitorowanie realizacji Programu przez jednostki zobligowane do jego stosowania jest prowadzone na bieżąco poprzez stałą współpracę osób będących w składzie Zespołu Interdyscyplinarnego a Koordynatorem Programu, którym jest Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego. Roczne sprawozdanie z prac Zespołu Interdyscyplinarnego, Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego przedkłada Burmistrzowi Stawisk oraz Przewodniczącemu Rady Miejskiej do dnia 31 marca każdego roku.

**Przewodniczący Rady
Miejskiej**

Józef Zalewski